

Beleidsdocument op

- Partnerkeuze
- Verkering / seksualiteit
- Samenwonen / huwelijk
- Homoseksualiteit

Inhoudsopgave:

1.	Inleiding	blz. 3.
2.	Niet getrouwd.....	blz. 4.
3.	Partnerkeuze	blz. 4.
4.	Verkering en seksualiteit	blz. 5.
5.	De Bijbel over het huwelijk	blz. 6.
6.	Huwelijk versus Samenwonen	blz. 7.
7.	Homoseksualiteit	blz. 8.
8.	Tenslotte	blz. 9.

1. Inleiding

Ook onder christenen is er verschil van mening over de onderwerpen van dit beleidsdocument en leven er nogal wat vragen.

Wij hopen met dit beleidstuk meer duidelijkheid te verschaffen hoe wij als gemeente met deze belangrijke thema's om willen gaan. Juist ook omdat ze zo heel direct impact hebben op ons persoonlijk leven, maar ze gaan ook het gemeentelven aan.

Ook echtscheiding en hertrouwen hangt nauw samen met dit onderwerp. Er is echter een apart beleidsdocument over echtscheiding en hertrouwen wat hier dieper op ingaat en wat dus in dit document buiten beschouwing wordt gelaten.

Vandaag de dag zijn er op het gebied van relaties en seksualiteit veel mogelijkheden. Naast het 'gewone' huwelijk zijn er tegenwoordig heel wat alternatieve samenlevingsvormen die door onze regering worden geaccepteerd. Ook onder christenen wordt er vandaag de dag heel verschillend gedacht over onderwerpen als samenwonen en seksuele gemeenschap voor het huwelijk. Regelmatig horen we dat christen jongeren die verkering hebben of verloofd zijn, met elkaar naar bed gaan of gewoon al samenwonen. Het is goed om bij vragen en opmerkingen rond deze onderwerpen te luisteren naar wat God ons daarover te zeggen heeft in zijn Woord.

Wij willen benadrukken, dat we op dit punt als gemeente een visie neerleggen, die voortkomt uit ons verlangen om als gemeente te leven naar Gods bedoeling. Geen standpunten innemen zoals: 'omdat het altijd zo geweest is', maar daadwerkelijk gebaseerd op wat de Bijbel hierover zegt ook ten aanzien van de situatie in onze tijd. En daarnaast ter preventie, ter bescherming van de gemeente, om ongewenste, on-Bijbelse situaties op dit terrein helpen te voorkomen.

Gods instructies zijn voor ons bestwil

Wanneer we woorden horen zoals: geboden, verordeningen of wetten, kan onze eerste indruk negatief zijn. Gods geboden zijn echter uitingen van Zijn liefdesnatuur.

De Bijbel zegt dat Gods ware natuur liefde is. (1 Johannes 4:16) God kan nooit functioneren in strijd met Zijn eigen natuur. Zolang wij leven zal God ons liefhebben. God heeft ons lief op een diepe en grondige manier. Hij kan niet anders. Die liefde zoekt het allerbeste voor een mens.

Omdat Hij ons liefheeft heeft Hij ons richtlijnen gegeven om naar te leven, opdat wij niet de volle dimensies van deze liefdesrelatie zullen missen. Hij heeft een boek vol aanwijzingen geschreven. Wanneer we die aanwijzingen volgen gaat het goed met ons! Zo heeft God ook een aantal richtlijnen voor het huwelijk neergelegd. Wanneer God ons deze richtlijnen geeft, probeert Hij ons niet te begrenzen. Hij wil juist dat het goed met ons gaat. Hij heeft het beste met ons voor!

Wij geloven dat we Gods diepe vreugde alleen kunnen ervaren als we een leven leiden overeenkomstig Gods wil.

Jezus antwoordde: "Wanneer iemand mij liefheeft zal hij zich houden aan wat ik zeg, mijn Vader zal hem liefhebben en mijn Vader en ik zullen bij hem komen en bij hem wonen".
"(Johannes 14:23)

We bidden dat dit zal leiden tot een leven, persoonlijk maar ook samen als gemeente, dat tot eer van God zal zijn.

De oudsten

2. Niet getrouwd.....

Als we over het huwelijk spreken, dan realiseren we ons terdege dat er ook broeders en zusters in de gemeente zijn die, om welke reden dan ook, ongehuwd of niet meer gehuwd zijn. Ten onrechte wordt nogal eens, bijvoorbeeld door bepaalde opmerkingen, de suggestie gewekt dat een ongehuwd leven een incompleet leven is.

Natuurlijk wordt door de meeste ongehuwde het gemis van een partner wel in meer of mindere mate ervaren. In sociaal, maar ook in seksueel opzicht. Seksualiteit is nu eenmaal een wezenlijk facet van ieders leven. En als gemeente dienen we er oog voor te hebben dat broeders en zusters hiermee kunnen worstelen. Maar dat wil nog niet zeggen dat een alleenstaande niet gelukkig zou kunnen zijn.....

Het is goed te bedenken dat geluk niet in de eerste plaats van een ander afhangt. Want uiteindelijk wordt het gat in je hart niet gedicht door 'de ideale partner'. Want ons diepste verlangen naar intimiteit kan niet worden vervuld zonder een relatie met God.

Daarnaast is het zo dat de Bijbel op diverse plaatsen positief spreekt over ongehuwd zijn, dit met het oog op de mogelijkheid om veel meer toegewijd te kunnen zijn aan de Heer.

Zie bijv. 1 Kor. 7:32-34, en ook 26.

Daar wijst ook Jezus (die ongehuwd was) op in Mat. 19:12.

3. Partnerkeuze

Een van de belangrijkste keuzes in je leven is toch wel de keuze van je partner, begin daarom direct als je de leeftijd en het verlangen hebt naar een partner hiervoor te bidden. Als je ook hierin je weg met God gaat mag je ook vertouwen dat Hij je hierin zal leiden en je de juiste partner zal geven, God weet wat het beste voor jou is, dus luister naar Zijn stem.

Gelukkig ligt de tijd ver achter ons dat ouders of anderen over onze partnerkeuze beslisten, wel is het goed om je ouders hierin te betrekken zodat zij met hun levenservaring je kunnen helpen en bijstaan in deze belangrijke keuze.

Als wij iets over deze keuze willen zeggen, dan heeft dat uitsluitend betrekking op het punt van het al of niet christen zijn van de partner die men kiest.

Ook op dit punt wordt heel verschillend gedacht door christenen.

Zo wordt het uit missionair / evangelisatie oogpunt wel eens als een geweldige kans gezien als jonge christenen een ongelovige vriend(in) hebben. Er wordt dan wel eens het voorbeeld van Ruth genoemd, overigens onterecht: Ruth was al geen heiden (ongelovige) meer toen ze een relatie aanging met Boaz.

De Bijbel zegt overigens wel het één en ander over de kwestie van partnerkeuze.

Zowel in OT als in NT vindt je heel sterk de gedachte van een scheiding van wat van God is en wat niet van God is.

“ Vormt geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeen met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis? 15 Welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial, of welk deel heeft een gelovige samen met een ongelovige? 2 Kor.6:14-18

Onder een gelovige verstaan wij:”Iemand die de Here Jezus heeft aanvaard als zijn persoonlijke Verlosser en zaligmaker en weet dat zijn zonden verzoend zijn door het bloed van Jezus Christus en als belofte daardoor eeuwig leven heeft ontvangen.”

Het gaat hier over onheilige verbintenissen in het algemeen.

Maar dan geldt het dus des te sterker voor een huwelijk (wat toch het doel van verkering is). Geen relatie is zo intens(ief) als een huwelijk.

Gelovigen en ongelovigen hebben niet dezelfde waarden. (terreinen: taal, werk, vrije tijd, opvoeding, schepping, de toekomst etc.) En een consequent christen denkt over heel veel zaken anders als een niet-christen.

Hoe kan een toegewijd christen trouwen met iemand met wie je de diepste gevoelens en overtuigingen van je hart niet kunt delen? Met wie je niet 'één in de Heer' bent. In feite is dit het enige criterium. Je wilt toch samen de Heer dienen, leven voor Hem, de (evt.) kinderen daarin betrekken. Het gaat behoorlijk botsen als je niet samen één bent hierin. (twee geloven op een kussen, daar slaapt de duivel tussen).

Zeker, je kunt bidden dat de ander ook tot geloof komt, en er zijn voorbeelden van gevallen dat dit gebeurde, maar heel vaak kwam het niet goed.

Om daar een voorbeeld van te noemen: ondanks de grote wijsheid die Salomo bezat bleek hij niet bestand tegen de invloed van zijn heidense (ongelovige)vrouwen: Als hij dat al niet was, hoeveel te groter is dat gevaar dan voor ons!

Maak dus van je relatie geen evangelisatieproject.

Verder blijkt op diverse andere plaatsen in de Bijbel dat trouwen met een ongelovige in feite ontrouw is tegenover God: Deut. 7:2-4; Gen.24:3, 27:46; Ezra 9 en 10; Neh. 13:23-27

Wat nu als een gemeentelid toch wil trouwen met een niet-christen?

We kunnen dat natuurlijk niet tegenhouden en zullen de keuze van zo'n gemeentelid respecteren. We kunnen zo'n huwelijk echter niet bevestigen en inzegenen. Het 'kerkelijk huwelijk' wordt namelijk gesloten op grond van bepaalde beloften. Deze beloften worden gedaan voor het aangezicht van God. Een niet-christen, die niet gelooft in God, kan onmogelijk voor het aangezicht van God zo'n belofte afleggen. Beide partners beloven elkaar o.a. dat het hun oprecht voornemen is in hun huwelijk overeenkomstig Gods wil te leven. Een ongelovige kan dat natuurlijk niet beloven.

Uiteraard is het een andere situatie als van een ongelovig (getrouwd) stel er een van beide tot geloof komt, en bij de gemeente wil aansluiten. Deze en soortgelijke gevallen vragen heel veel wijsheid van de betreffende partner, en ook van de gemeente. Zie 1 Kor.7:16

4. Verkering en seksualiteit.

In de praktijk kan dit alles (de partnerkeuze) flinke spanningen veroorzaken, want helaas is het 'leven vaak sterker dan de leer'.

Natuurlijk kan het je overkomen, dat je verliefd wordt op een man /jongen of vrouw/meisje die niet gelovig is. De vraag is wel: hoe ga je daar dan verder mee om? Weet je zeker dat dit Gods wil is?? Ben je radicaal genoeg om.....? Praat er ook met andere geloofsgenoten over, ook zij kunnen met/voor je bidden om Gods leiding hierin te zoeken.

Het is wijs om te beseffen dat voor een duurzame relatie meer nodig is dan verliefdheid.

Wanneer je op iemand verliefd wordt, betekent dat nog niet dat er ook die diepe liefde is waar je een levenslang huwelijk op kunt bouwen. Die liefde is nodig om het vol te houden, in alle omstandigheden. En liefde is, in tegenstelling tot verliefdheid, ook een keuze, die te maken heeft met je wil.

De verkeringstijd is er voor om duidelijkheid te krijgen of je echt bij elkaar past, niet alleen qua karakters, maar ook doelen die je in het leven stelt: beroep, studie, woonplaats, geldbesteding, ambities, invulling vrije tijd etc. etc. Je gaat in alle opzichten het leven met elkaar delen.

Wees daarbij eerlijk naar jezelf en elkaar, neem er de tijd voor om elkaar echt te leren kennen, gebruik die tijd vooral om je verwachtingen naar elkaar uit te spreken en probeer overmatige aandacht voor seks te vermijden. Dat laatste staat natuurlijk haaks op de moraal van deze tijd waarin vrije seks als norm wordt verheven. Maar God heeft geslachtsgemeenschap uitsluitend bedoeld, binnen de context van het huwelijk.

Niet om het ons moeilijk te maken, maar ter bescherming van onszelf.

Want wie met een ander naar bed gaat, geeft het meest persoonlijke en intieme van zich zelf weg. En dat kan je maar één keer doen..... Het is als met de bekende gele post-it memo velletjes: je kunt ze ergens op plakken, maar als je dat een paar keer doet, plakt het niet meer.....zo ook met seksuele eenwording (Gen. 2:24 St.Vert:'aankleven') naarmate je dat met meerdere personen hebt, naar die mate verdwijnt het vermogen je te hechten, te binden aan een ander.....

Seks beïnvloedt ook je geest. Dat kan in positieve zin zijn, maar ook negatief: onreinheid opent de poort naar geestelijke gebondenheid.

Als het verlangen te groot wordt, kun je beter trouwen. Zie 1 Kor 7:36. Dat is de beste oplossing, ook al ligt dit in de praktijk allemaal niet zo eenvoudig: er is geen huis, geen geld, eerst een studie...Maar daar moet een oplossing voor te vinden zijn. Als dit werkelijke obstakels zijn voor een stel, dan kunnen we als gemeente wellicht helpen in praktische zin?

De beste investering in je relatie is om samen te praten over jullie leven met God.

Verder is het heel verstandig om een huwelijksvoorbereiding cursus te volgen, waar deze zaken uitvoeriger aan de orde komen, zoals bijvoorbeeld de Pre-Marriage Course o.i.d.

Als gemeente willen we investeren in een huwelijk en bieden daarom aan om samen met jullie een aantal avonden zowel voor (1 a 2 avonden) het huwelijk als binnen een jaar na (2 a 3 avonden) de bruiloft te hebben, waarin we nadenken over onderwerpen als; Bijbelse principes van het huwelijk, Communicatie, man/vrouw, Seksualiteit, enz.

5. De Bijbel over het huwelijk

Vandaag de dag wordt het huwelijk allang niet meer als de enige gangbare vorm van samenleven van twee mensen gezien. Zelfs onder christenen: "waar staat in de Bijbel dat je daarvoor naar het gemeentehuis moet?" En: "wij hebben elkaar trouw beloofd, gaan met elkaar naar bed, of wonen samen, en daardoor zijn we nu 'voor God getrouwd'.

Inderdaad spreekt de Bijbel nergens over 'gemeentehuis' of 'burgerlijke stand'. Maar dat zegt natuurlijk niets. Want dat wil niet zeggen dat er op dit terrein niets geregeld was. De Bijbel geeft nergens grond voor het idee van 'privé gesloten huwelijken'.

Teksten die hier iets over zeggen zijn:

- Gen 2:24. "verlaten", 'losmaken', 'aanhangen', 'aankleven'. In deze volgorde. Niet meer behorend tot het ouderlijke gezin, maar openlijk een nieuwe cel vormen in de samenleving. De ander 'aanhangen', 'aankleven', deze zaken komen nu juist zo naar voren in de openbare trouwbeloften die je naar elkaar toe aflegt. Hiermee wordt het verlaten en aanhangen bekrachtigd. En pas daarna, na deze openlijke stappen, is er pas echt sprake van 'één vlees zijn'.
- Als we daarnaast kijken naar Ef. 5:22-33 dan zien we dat in dit gedeelte de bovengenoemde tekst uit Gen wordt aangehaald: de verhouding tussen man en vrouw vergeleken wordt met de band tussen Christus en Zijn Gemeente: Zichzelf gegeven, onverbreekelijk, uiterst persoonlijk, geen plaats voor een derde.
- Deut. 22:28-30. Hier blijkt dat God het stel niet als al getrouwd beschouwde: zij moesten nu juist nog trouwen. Dat was nog niet gebeurd.
- Ex. 22:16,17. De vader moest als hij weigerde een boete betalen, hoe kon dit als de twee inderdaad al door God als getrouwd beschouwd zouden worden? En dat de man toch met het meisje moest trouwen was niet omdat zij 'al getrouwd' waren, maar ter sociale bescherming: het meisje zou vogelvrij zijn, zelfs gestenigd kunnen worden.

Deze twee laatstgenoemde teksten laten ook klip en klaar zien dat God geslachtsgemeenschap bedoeld heeft binnen de context (omheining) van het huwelijk.

Zo geldt in feite vandaag nog net zo goed dat een ongetrouwd stel dat seks heeft gehad niet door God als getrouwd beschouwd wordt, maar in principe in zonde is gevallen. We zullen je dan ook aansporen om je van deze zonde te bekeren. Bij God is er altijd vergeving mogelijk, Hij denkt er nooit meer aan en je mag weer rein voor Hem staan.

Dus een stel dat ongetrouwd seks heeft gehad kan niet gedwongen worden om te trouwen, het is zelfs beter vergeving te vragen en uit elkaar te gaan dan een verkeerd huwelijk aan te gaan, althans, formeel gesproken.

Verder moeten we er altijd voor waken om seksuele zonden zwaarder aan te rekenen als andere zonden, al zijn de gevolgen bij deze zonden wel het grootst volgens de bijbel (1 Cor 6:17)

Teksten die ook spreken over seks binnen het huwelijk:

Ruth 4: 10-13: Boaz heeft pas gemeenschap met Ruth na een officiële huwelijksluiting.

1 Kor 6:16: Omdat Paulus hier verwijst naar Gen 2:24, wat betrekking heeft op het huwelijk, heeft men wel geconcludeerd dat een seksuele relatie met een hoer ook een soort huwelijk is, m.a.w. seks brengt een huwelijk tot stand. Maar dat is absurd.! Deze tekst bedoelt het precies andersom: het één vlees zijn hoort in het kader van het huwelijk.

Mal 2:14: ‘...een verbintenis’ bent aangegaan...’. Een verbond. Deze woorden duiden op een openbare gebeurtenis.

Luk 2:5: ‘...zijn ondertrouwde vrouw...’ Hier wordt ‘vrouw’ gebezigd vanwege de aparte status die ondertrouw toen had: wel al in zekere zin al wettig, maar nog niet samenleven.

Hebr 13:4; “*Houd het huwelijk in ere, onder alle omstandigheden*”.

Op vele andere plaatsen in de Bijbel komen we direct en indirect het huwelijk tegen.

6. Huwelijk versus Samenwonen

Wat is een huwelijksluiting?

“Een bevoegde instantie, die namens de gehele gemeenschap optreedt, spreekt in het openbaar uit dat een bepaalde man en vrouw voortaan naar ziel geest en lichaam onafscheidelijk bij elkaar horen en elkaar schuldig zijn al wat de geschreven en ongeschreven wetten van de betreffende samenleving elkaar voorschrijven.”

Zo gaat het overal in de Bijbel (en trouwens in de gehele wereld): een openbare handeling die de hele samenleving aangaat, daarom een publiek gebeuren, trouwzaal open voor iedereen, publicatie in bladen compleet met getuigen. (vgl. Gen 29:22; Matt. 25:1,10) De ouders verlenen toestemming dan wel instemming (vgl. gen 21:21; 24:1-4; 29:18; 34:4-6; 38:6; Ri.1:12; 14:2)

Er worden bij huwelijksvoltrekking publieke en officiële verklaringen afgelegd met het karakter van beloften en eden. (vgl. Num 30; Dt.7:8; 29:12, 14)

De hele handeling vindt plaats ten overstaan van een wettige gezagsinstantie

En pas na openbare huwelijksluiting volgt volledig samenleven naar ziel, geest en lichaam.

In Nederland en heel veel andere landen is huwelijksluiting bij de wet geregeld, een ambtenaar van de burgerlijke stand is hier de vertegenwoordiger van. Dientengevolge kan niemand iets een huwelijk noemen wat niet door de overheid gesloten wordt.

En dat is zeer Bijbels! (Rom 13: overheid respecteren)

Pas als de overheid het huwelijk zou afschaffen zal het publieke karakter van de huwelijksluiting aangetast worden. Dan nog zal het voor ons geen privé zaak zijn, het zal dan voltrokken worden door middel van de gemeente.

Het huwelijk is de door God ingestelde plaats waar man en vrouw een hechte eenheid van ziel geest en lichaam vormen. Het huwelijk biedt de bescherming en de veilige omgeving waarbinnen dat kan plaatsvinden.

Dat is de bedoeling van verkering en verloving: voorbereiding hierop.

Men brengt hier wel tegen in: 'samenwonen' ondervangt heel veel praktische problemen.

Immers, je deelt dan toch ook alles al: huis, tijd, geld etc. Je kunt in alle rust naar elkaar toe groeien, eventueel in een later stadium trouwen. En in het 'samenlevingscontract' kunnen ook privé beloften van trouw worden opgenomen.

Het klinkt allemaal heel echt, en gemeend. Maar toch: een samenlevingscontract heeft niet de status van een huwelijksvoltrekking. Een groot verschil is dat de 'verschuldigde trouw aan elkaar' (trouwen) niet met het samenlevingscontract is gegeven. "*Echtelieden zijn aan elkaar trouw verschuldigd.*" Er is een vrijblijvendheid wat betreft beloften van trouw. Overigens ook ten aanzien van eventuele kinderen: er is in zo'n contract niets geregeld wat betreft de verantwoordelijkheid van ouders tegenover kinderen. Dit in tegenstelling tot een huwelijk. In het geval dat er ter gelegenheid van het 'gaan samenwonen' eventueel met een 'geregistreerd partnerschap' een feestje wordt georganiseerd voor vrienden en familie, om er zo een officieel tintje aan te geven, gaat het wel veel op een huwelijksluiting lijken? Schijn bedriegt: het blijft een privézaak: er is geen openbare plechtigheid, en, veel belangrijker, dientengevolge worden eventuele beloften wel afgelegd tegenover familie en vrienden, maar niet ten overstaan van een gezagsinstantie.

Maar we moeten het huwelijk ook niet beschouwen als een 'veel beter contract' dan dat van samenwonen. Het huwelijk is helemaal geen contract, het is een verbond! Met niet twee, maar drie partijen; God, man en vrouw

"Wat God samengevoegd heeft....." God is dus direct betrokken bij een huwelijksluiting. Daarom is de huwelijksinzegening door de gemeente het geestelijke hoogtepunt van de trouwdag. Met het huwelijk geeft God de best denkbare mogelijkheid om als man en vrouw een eenheid te vormen, zo kunnen zij samen mens zijn naar Gods bedoeling. Zo weerspiegelen we de relatie van Christus tot Zijn bruid. Het huwelijk tussen man en vrouw is een afspiegeling van de relatie tussen Christus en de gemeente. De boze zal er alles aan doen om deze afspiegeling hier op aarde te misvormen en kapot te maken. De boze wil niet dat man en vrouw maagdelijk, smetteloos en rein bij de bruiloft verschijnen. Hij wil niet dat man en vrouw een huwelijk sluiten zoals God het bedoeld heeft.

7. Homoseksualiteit

Er is in onze tijd veel aandacht voor de homofiele medemens, en onder christenen is er gelukkig ook groeiend begrip voor de moeilijke situatie waarin homofiele of lesbische medechristenen zich vaak bevinden. Weinigen beseffen in welk een diepe eenzaamheid zij vaak hun weg moeten vinden, vanwege schuldgevoel en angst voor afwijzing. Ze hebben veelal niet zelf gekozen voor hun andere seksuele gerichtheid. Dat feit is op zich zelf dan ook geen daadwerkelijke zonde. Waar het om gaat is dat de betreffende persoon ook in zijn of haar situatie Gods wil moet zoeken voor het leven, evengoed als de heterofiele christen dat moet doen op het terrein van de seksualiteit.

Gods Woord is er duidelijk over dat het huwelijk is voorbehouden aan een man en een vrouw. Dat is de reden dat wij geen andere samenlevingsvormen kunnen accepteren. Dat laat onverlet dat wij als gemeente een veilige plaats willen bieden aan broeders en zusters die worstelen op dit terrein.

Mocht je aangesproken zijn door voorgaande woorden, schroom dan niet om contact op te nemen met een oudste, je kringleider of een lid van het pastorale team.

8. Tenslotte

Als gemeente zijn we geroepen om te leven naar Gods bedoeling. Daarin dienen we elkaar aan te moedigen, in liefde en wijsheid. Daarin heeft ieder een taak. De oudsten hebben hierin de grootste verantwoordelijkheid. Maar altijd met het doel om elkaar te beschermen en te behouden. Want dat is het doel van de richtlijnen die God ons geeft: het gaat Hem niet om de regels op zich, maar het gaat Hem om de mensen. Mensen zijn er niet voor de geboden, maar de geboden zijn er voor de mens.

Wij willen graag Gods weg gaan, ook wat betreft het huwelijk. We geloven op grond van Gods Woord dat het Gods volmaakte wil is dat een huwelijk zoals God het bedoeld heeft wordt gesloten tussen een man en vrouw die beiden christen zijn. We geloven dat zij geen seksuele gemeenschap met elkaar mogen hebben voordat ze getrouwd zijn en dat ze niet met elkaar samenwonen, maar een huwelijk sluiten bij de burgerlijke stand. Na deze officiële huwelijksvoltrekking willen wij van harte over dat gesloten huwelijk Gods zegen bidden/uitspreken.

Natuurlijk is het zo dat mensen fouten maken en zondigen, ook op het gebied van seksualiteit en samenwonen. Wanneer er bekering is van gemaakte fouten volgt er ook vergeving en kan er wat ons betreft een 'kerkelijk huwelijk' plaatsvinden.

“Moge de God van de vrede zelf uw leven in alle opzichten heiligen, en moge heel uw geest, ziel en lichaam zuiver bewaard zijn bij de komst van onze Heer Jezus Christus. Hij die u roept is trouw, en doet Zijn belofte gestand.” 1Thess.5:23,24’.
